

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1392/2019
18.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибаше и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Драган Коњевић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 број 620/18 од 29.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 18.04.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 бр.620/18 од 29.11.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка у износу од 33.000,00 динара.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судске јединице у Кули П2 Н бр.35/18 од 26.09.2018. године, забрањено је туженом да се приближава тужиљи и месту њеног становања на удаљености мањој од 200 метара, те му је наложено да се исели из породичне куће која се налази у ... у улици ... број .. . Мере заштите одређене су на период од годину дана. Трећим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 бр.620/18 од 29.11.2018. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Врбасу, Судске јединице у Кули П2 Н број 35/18 од 26.09.2018. године. Другим ставом изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другостепеном поступку, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из чл. 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...87/18) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл.374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Тужени ревизијом указује на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињене у другостепеном поступку, али не указује о којим повредама се конкретно ради, па оне не могу бити предмет разматрања ревизијског поступка.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку који је претходио доношењу правноснажне пресуде, парничне странке су закључиле брак 2001. године у коме је рођено њихово двоје малолетне деце. Од почетка заједнице живота супружници су се вербално сукобљавали, међусобно вређали, оптуживали и омаловажавали. Због догађаја од 07.11.2015. године, обоје су прекршајно одговарали. И у наредном периоду међусобно су подносили пријаве надлежној полицијској станици и Центру за социјални рад. Због поремећених односа брак је разведен правноснажном пресудом од 09.03.2017. године а родитељско право над малолетним сином странака поверено је мајци, док је над ћерком туженом. Породица је наставила заједнички живот у породичној кући због нерешених имовинских односа. Сукоби супружника су се наставили. Због догађаја од 12.06.2017. године, туженом је изречена хитна привремена мера забране да контактира тужиљу и да јој прилази у трајању од 48 сати, која је продужена за још 30 дана. Наиме, тужени је закључао улазна врата од породичне куће, тако да тужена није могла да уђе све до јутарњих часова када јој је врата отворила ћерка. Док је покушавала да уђе у кућу тужени је настојао да је у томе спречи, препречавајући јој пут својим телом, а уједно је вређао и називао погрдним именима.

Тужени и његова сестра иницирали су парницу за иселење тужиље из њихове родитељске куће. Када је сазнала за поднету тужбу, тужиља је позвала телефоном своју пријатељицу, а тужени је насилно ушао у просторију у којој се она налазила и телефонирао и покушао да јој отме телефон при чему јој је упутио низ погрдних речи. Због овог догађаја против туженог је поново изречена привремена мера забране контактирања и приближавања тужиљи на рок од 48 сати која је продужена за још 30 дана.

У претходној фази поступка, правноснажно је одлучено пресудом П2 Н 433/17 од 24.11.2017. године, тако што је против туженог одређена мера забране даљег узнемиравања тужиље. Поступајући по тој пресуди, у делу у коме је наложено да се исели из породичне куће, тужени се иселио децембра 2017. године, заједно са малолетном ћерком и тиме су избегнути даљи сукоби супружника.

У поступку је утврђено да су обоје бивших супружника хипер сензитивни а да је тужени склон конфронтирању и критици.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право одредбе члана 197. и 198. Породичног закона – ПЗ.

Наводима ревизије правилност примене материјалног права не доводи се у сумњу.

Врста, облик, тежина и учесталост насиља и услови у којима странке живе у поступку су потпуно и правилно утврђени. Врсте и време трајања мера заштите правилно су одређени према обиму, врсти, учесталости и тежини насиља и условима у којима странке живе. Одређене мере заштите допринеће да тужени не понови исти или тежи облик насиља а истовремено ће тужиљи пружити адекватну заштиту на основу правилно процењеног ризика за до сада извршено насиље и спречавање будућег насиља.

Без утицаја су ревизијски наводи да се тужени по претходно одређеној мери заштите од насиља у породици иселио, јер се мера заштите може продужавати и поново изрицати док за то постоје законом прописани услови.

Осталим ревизијским наводима оспорава се правилност утврђеног чињеничног стања, због чега се другостепена пресуда ревизијом не може побијати у смислу члана 407. ЗПП.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом члана 414. став 1. ЗПП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Одлука о трошковима ревизијског поступка донета је применом члана 165. став 2. у вези са чланом 153. ЗПП, према постигнутом успеху ревидента у ревизијском поступку.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић